

वैष्णवाक्षा महालक्ष्मीं परां राधां वदन्ति ते ।
यद्वर्णाङ्गा महालक्ष्मीः प्रिया नारायणस्य
च ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५१ अध्यायः ॥
अथ महालक्ष्मीमन्त्रः ।

“तारो वाग्भवं माया रमाकामः ह्रस्वौ-
र्जगत्प्रसूत्ये नमः ॥”
तथा च ।

“वाग्भवं शुभ्रवर्जिता रमा मकरकेतनः ।
तात्तौयश्च जगत्पार्थो वद्विजीजसमुज्ज्वलः ॥
अर्घोशाढो भृगुस्यैहम्भन्तोऽयं दादशाचरः ।
महालक्ष्म्याः समुद्दिष्टस्ताराद्यः सर्वसिद्धिदः ॥”
तस्या ध्यानं यथा, तन्त्रसारे ।

“बालार्कद्युतिमिन्द्रखण्डविलसत्कोटीरहारो-
ज्ज्वला
रत्नाक्षरविभूषितां कुचनतां शालेः करैर्मञ्ज-
रीम् ।

पद्मौ कौस्तुभरत्नमप्यविरतं संविभर्ती सस्मितां
पुष्पाभोजविजोचनत्रययुतां ध्यायेत् परा-
मन्त्रिकाम् ॥”
(अस्या वीजम् । ॐ ऐं ह्रीं श्रीं क्षीं ह्रस्वौ
जगत्प्रसूत्ये नमः ।)

महालक्ष्मी, स्त्री, (महान्तः अलयः । तेषां
कटभी आश्रयभूतवृक्षः ।) श्वेतकिण्विह्वी-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

महालक्ष्मः, पुं, (महान् पूज्यतमो विपुलो वा
लिङ्गोऽस्य ।) शिवः । इति महाभारते तस्य
सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
२ । १३७ ।

“अकरोत् स महाहर्म्मोर्म्महालिङ्गैर्महावृषैः ।
महान्निशुलैर्महतीं महामाहेश्वरीं महीम् ॥”
महत् वृक्षलिङ्गमस्य । वृक्षलिङ्गयुक्तश्च ॥

महालीलसरस्वती, स्त्री, (लीलया सरस्वती ।
महती लीलसरस्वतीति कर्मधारयः ।) तारा-
विशेषः ।

“लीलया वाक्प्रदा चेति तेन लीलसरस्वती ।
तारास्वरहिता चर्या महालीलसरस्वती ॥”
इति तन्त्रसारः ॥

महालोभः, पुं, (महान् लोभः ।) लोभविशेषः ।
इति रत्नमाला । पाटियालोभ इति भाषा ॥

महालीलः, पुं, (महदतिशयं लीलं लौल्यमस्य ।)
काकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ अतिचञ्चले, त्रि ॥
महालोहं, स्त्री, (महत् अतिशयगुणवत् लोहम् ।)
अयस्कान्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

महावनं, स्त्री, (महत् विपुलं वनम् ।) वृक्षवनम् ।
तत्पर्यायः । अरण्यानी २ महारण्यम् ३ महा-
टवी ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, रामायणे ।
“निरस्ताः पथि धावन्ति त्रयस्ते यन्महावने ॥”)
वृन्दावनस्थचतुरशीतिवनान्तर्गतवनविशेषश्च ॥

महावपः, पुं, (महती वपा यस्य । यदा, महान्तं
धातुस्यौल्यादिकं वपतीति । वप + अच् ।)
महाभेदः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

महावरा, स्त्री, (त्रियते असौ देवादिभिरिति ।
वृ + अच् । टाप् । महती वरा ।) दूर्वा ।
इति शब्दरत्नावली ॥

महावराहः, पुं, (महानीश्वरोऽपि सन् वराहः ।
महाश्चासौ वराहश्चेति वा ।) वराहरूपी
भगवान् । यथा,—

“महावराहो गोविन्दः सुसेनः कनकाङ्गदी ॥”
इति महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥
(राजविशेषः । यथा, कथासरित्सागरे । ५२ । ६२ ।
“अस्ति मूरपुरं नाम यथार्थं नगरं सुवि ।
महावराह इत्यासीद्वाजा तत्रातिदुर्मदः ॥”)

महावरोहः, पुं, (महान् अवरोहः शिफानां
अधोऽवतरणं यस्य ।) वृक्षवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (विश्वेश्वरोऽस्य वृक्षशब्दे ज्ञातयः ॥)

महावल्ली, स्त्री, (महती चासौ वल्ली चेति ।)
माधवीलता । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (उत्तमा
लता च । यथा, कथासरित्सागरे । ३३ । ८५ ।
“उपायरससंक्षिता देशकालोपटङ्गिता ।

सेयं नीतिमहावल्ली किं नाम न फलेत् फलम् ॥”)
महावसः, पुं, (महती वसा वपास्य । वृक्षः ।)
शिशुमारः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ४१६ ॥

महावन्ताः, [सु] पुं, (महत् वन्तः विराट्देहे
ऽस्य ।) शिवः । इति महाभारते तस्य सहस्र-
नामस्तोत्रम् । १३ । १७ । ८६ ॥ (महत् वचो-
ऽस्य ।) वृक्षवृक्षोक्तं, त्रि ॥

महावाक्यं, स्त्री, (महत् वाक्यम् ।) योग्यता-
काङ्क्षासत्तिशुक्तवाक्यसमूहः । इति साहित्य-
दर्पणः । २ । २ ॥ न्यायमते तु । खण्डकानेक-
नामलभ्यतादृशार्थकम् । प्रत्ययार्थमात्रावच्छिन्न-
प्रत्ययार्थबोधं प्रत्यययोग्यवाक्यं वा । इति शब्द-
प्रतिप्रकाशिका ॥ (महत् महदर्थप्रकाशकं
वाक्यम् ।) तत्त्वमसीति आदिवाक्यम् । प्रतिष्ठा-
दायुत्सर्गवाक्यश्च ॥

महावारुणी, स्त्री, (वरुणी देवतास्याः । वरुण
+ अच् । डीप् । महती वारुणी ।) गङ्गा-
जानस्य योगविशेषः । स तु शनिवारशतभिषा-
नचत्रयुक्तगौणचान्द्रचैत्रकृष्णत्रयोदशीरूपः ।

यथा,—
“वारुणेन समायुक्ता मघौ कृष्णा त्रयोदशी ।
गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्य्यग्रहशतैः समा ॥

शनिवारसमायुक्ता सा महावारुणी स्युता ।
गङ्गायां यदि लभ्येत कोटिसूर्य्यग्रहैः समा ॥”
इति तिथ्यादितत्त्ववृत्तस्तन्दपुराणवचनम् ॥

महाविद्या, स्त्री, (विद्यते ज्ञायते इति । विद् +
क्वप् । टाप् । महती विद्या ज्ञानं तत्त्वशास्त्रात्-
कारो वा यस्याः ।) देवीविशेषः । सा दृष्ट्या ।
यथा चासुष्मातन्त्रे ।

“काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी किन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा ॥
वगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका ।
एता दृष्ट महाविद्याः सिद्धविद्याः प्रकीर्तिताः ॥
नात्र सिद्धाद्यपेक्षास्ति न नञ्चविचारणा ।

कालादिशोधनं नास्ति न चाभिन्नादिदूषणम् ॥
सिद्धविद्यातया नात्र युगसेवापरिश्रमः ।
नास्ति किञ्चिन्महादेवि ! दुःखसाध्यं कथञ्चन ॥”
मालिनीविजये ।

“अथ वक्ष्याम्यहं या या महाविद्या महीतले ।
दीपजालैरसंस्पृष्टास्ताः सर्वा हि फलैः सह ॥
काली नीला मन्दादुर्गा त्वरिता किन्नमस्तका ।
वाग्वादिनी चान्नपूर्णा तथा प्रवृज्जिरा पुनः ॥
कामाख्या वासली बाला मातङ्गी शैलवासिनी ।
इत्याद्याः सकला विद्याः कलौ पूर्णफलप्रदाः ॥
सिद्धमन्त्रतया नात्र युगसेवापरिश्रमः ।
अथ चेता महाविद्याः कलिदोषान्न बाधिताः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥

तासां दशावतारत्वं यथा,—
“प्रकृतिविष्णुरूपा च पुरुषश्च महेश्वरः ।
एवं प्रकृतिभेदेन भेदास्तु प्रकृतेर्दृष्ट ॥
कृष्णरूपा कालिका स्यात् रामरूपा च
तारिणी ।

वगला कूर्ममूर्तिः स्यात्कीनो धूमावती भवेत् ॥
किन्नमस्ता वृषिंहः स्याद्द्वाराहश्चैव भैरवी ।
सुन्दरी वामदेव्याः स्यादामनो भुवनेश्वरी ॥
कमला बौद्धरूपा स्यात् दुर्गा स्यात् कल्कि-
रूपिणी ।

खयं भगवती काली कृष्णस्तु भगवान् खयम् ।
खयश्च भगवान् कृष्णः कालीरूपो भवेद्दृष्टे ॥”
इति सुखमालातन्त्रम् ॥

(गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । १३६ ।
“महाविद्या महामाया महाभेदा मही-
घमम् ॥”)

महाविराट्, [ज] पुं, (विश्वेषण राजते प्रकाशते ।
इति । वि + राज् + क्तिप् । महांश्चासौ विराट्
चेति ।) महाविष्णुः । यथा,—
सुनिर्वाच ।

“विश्वानां गोलोकं राजन् । विष्णुतत्त्व नमः-
समम् ।

शुश्रूक्षन्निवर्त्तितं श्रीकृष्णं च्छासमुद्भवम् ॥
जलेन परिपूर्णं कृष्णस्य मुखविन्दुना ।
सृष्टुं कृष्णस्यादिसर्गं परिश्रान्तस्य क्रीडतः ॥

प्रकृत्या सह युक्तेन कलया निजया वृष ।
तत्राधारी महद्दिव्योर्विन्धाधारस्य विष्णुतः ॥
प्रकृतीगर्भसंभूतडिम्बोद्भूतस्य भूमिप ! ।

सुविष्णुते जलाधारे शयानश्च महान् विराट् ॥
राधेश्वरस्य कृष्णस्य षोडशशः प्रकीर्तितः ।
दूर्वादलश्यामरूपः सक्षितश्च चतुर्भुजः ।

वनमालाधरः श्रीमान् शोभितः पीतवाससा ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५१ अध्यायः ॥
महाविलं, स्त्री, (महच्च तत् विलम्बेति ।)
आकाशम् । इति जटाधरः ॥ वृक्षच्छिद्रश्च ॥

महाविषः, पुं, (महत् अत्युत्कटं विषमस्य ।)
द्विसुखसर्पः । यथा,—
“महाविषः कालसर्पो राजाहर्द्धिसुखोरगः ॥”
इति जटाधरः ॥